

14^{de} JAARGANG, NR. 251
25 JANUARI 2016

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWS

3 JAZZ OP PAPIER

4 JAZZ OP DE PLAAT

Kaja Draksler, Maartje Meijer,
 David Linx, Ivan Paduart,
 Joshua Redman, George Adams,
 Weather Report e.a.

10 JAZZ OP DE PLANKEN

Artvark & Ntjam Rosie.

EN VERDER:

12 Gouwe Ouwe (Hessel Fluitman)

14 Jazz in beeld

Tom Beetz, Joke Schot, Jean Schoubs

JAZZFLITS 252

staat **8 FEBRUARI** op

<http://www.jazzflits.nl>

JAZZFLITSEN

Provincie onderscheidt Zeeland Jazz

Tijdens de nieuwjaarsbijeenkomst van de provincie Zeeland op 8 januari, heeft Hans Zuiderbaan van Zeeland Jazz een van de vier Zeeuwse complimenten gekregen. Een Zeeuws compliment is een jaarlijkse prijs voor mensen of organisaties die 'een bijzondere prestatie hebben geleverd en daarmee hebben bijgedragen aan een positieve uitstraling van Zeeland'. Het festival Zeeland Jazz is voortgekomen uit een fusie van Schelde-jazz en het Jazzfestival Middelburg. De eerste editie is dit jaar in juni.

Aantal albums Timeless-label voor het eerst uit op cd in Japan

Speciaal voor de Japanse markt is een aantal elpees uit de catalogus van het Nederlandse label Timeless op cd uitgebracht. Onder meer 'Drifting On A Reed' van pianist Rein de Graaff en 'Modal Soul' van zijn kwartet met saxofonist Dick Vennik. Ook de elpee 'Gibraltar' van saxofonist Harry Verbeke is nu in Japan op cd verkrijgbaar. In Europa zijn deze platen tot nu toe nooit op cd gezet. "Er is nog niet besloten tot Europese releases hiervan", verklaarde Ria Wigt van Timeless desgevraagd. "Zodra het zover is, dan zullen we daarmee naar buiten treden."

CITAAT

"I just took my daughter to a concert at the New York Philharmonic. It was a Rachmaninoff program. She's 7 and plays piano. I think she enjoyed it, but it's important to bring kids to see things even if they don't like it."

[Trompettist Wynton Marsalis in The New York Post \(9 januari 2016\)](#)



ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

**WYNTON MARSALIS GEEFT
 WORKSHOP OP AMSTERDAMS GYMNASIUM**



Wynton Marsalis. (Foto: Frank Stewart)

Tijdens zijn bezoek aan Amsterdam voor een concert op 8 februari in het Concertgebouw, geeft trompettist Wynton Marsalis een workshop op het Vossius Gymnasium. De bigband van de school, bestaande uit zo'n dertig leerlingen, heeft voor de gelegenheid een stuk van George Gershwin ingestudeerd.

Samen met enkele leden van het Jazz at Lincoln Center Orchestra zal Marsalis tijdens de workshop de puntjes op de i zetten. Na afloop van de workshop wonen de leerlingen samen met leerlingen van andere Amsterdamse (muziek)scholen, de soundcheck voor het avondconcert bij. Ook kunnen de leerlingen dan vragen stellen aan Wynton Marsalis en zijn bandleden.

NIEUWS

Lisa Simone verzorgt openingsconcert van Brussels Jazz Festival



Zangeres Lisa Simone, dochter van Nina Simone, verzorgde 13 januari in Flagey het openingsconcert van het Brussels Jazz Festival (een reeks concerten van 13 tot en met 23 januari). Ze bracht een mix van jazz, soul en het Amerikaanse populaire lied met Reggie Washington (b), Hervé Samb (g) en Sonny Toupé (d). (Foto: Jean Schoubs)

Jazz Educatie Valkenswaard krijgt subsidie van Prins Bernhardfonds

De Stichting Jazz Educatie Valkenswaard en omstreken krijgt 1.000 euro van het Prins Bernhard Cultuurfonds Noord Brabant. Het geld is bedoeld voor een educatief jazzproject op basisscholen, in het bijzonder voor leerlingen van groep 7/8. De initiatiefnemers willen hen kennis laten maken met jazz, het ontstaan daarvan en met de invloed van deze stijl op onze hedendaagse muziek.

JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE

Twintig keer per jaar via ons uitgebreide en complete **jazzmagazine** Jazzflits: <http://www.jazzflits.nl>;

JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE

Veelal dagelijks met korte berichten op ons **digitale prikbord** bij Twitter.com: <https://twitter.com/Jazzflits>;

JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE

En periodiek via persberichten op onze **digitale informatiezuil** op Facebook: <https://www.facebook.com/Jazzflits>.

JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE

OVERIG

JAZZDAG HEET VOORTAAN INJAZZ

De Jazzdag, het grootste Nederlandse netwerk- en showcase-evenement voor jazz, gaat verder onder de naam inJazz. Die naam, zo vindt men bij organisator Buma Cultuur, doet meer recht aan het meerdaagse en internationale karakter van het evenement voor jazzprofessionals en -liefhebbers. De eerste editie van inJazz vindt plaats op 24 en 25 juni 2016 op de Kop van Zuid in Rotterdam.

Het evenement staat in het teken van ontmoetingen, kennisuitwisseling en paneldiscussies. Tijdens een aantal showcases presenteren musici zich aan een publiek van (internationale) programmeurs, boekers, managers en journalisten. Nieuw is dat de voor de showcases geselecteerde artiesten voorafgaand aan inJazz gepromoot zullen worden via Jazzism, NTR/NPO Soul & Jazz, Sublime FM, DJAZZ.tv en MyRadio. De showcases zijn tevens het startschot van North Sea Round Town; twee weken jazz in Rotterdam met het North Sea Jazz Festival als afsluiter.

JONG METROPOLE: JONGE MUSICI KRIJGEN STEUNTJE IN DE RUG VAN DRIE ORKESTEN

Onder de noemer 'Jong Metropole' hebben de Keep an Eye Foundation en het Prins Bernhard Cultuurfonds de handen ineengeslagen om zestig jonge musici uit de klassieke en lichte muziek voor te bereiden op een professionele carrière. Ze doen dit samen met het Metropole Orkest, het NJO (Nationaal Jeugd Orkest) en het NJJO (Nationaal Jeugd Jazz Orkest).

Voor 'Jong Metropole' is jaarlijkse 125.000 euro beschikbaar. De deelnemers gaan samen op tournee, volgen masterclasses en dingen mee naar twee Awards. Tijdens de Jong Metropole Tour werken de jonge musici in volledige 'Metropole Orkest'-bezetting dan wel kleinere ensembles aan vernieuwende producties. De masterclasses en workshops worden gegeven door onder anderen leden van het Metropole Orkest. De twee Awards zijn de 'Rogier van Otterloo Award' en de 'Keep an Eye Outstanding Talent Award' gedoopt. De 'Rogier van Otterloo Award' is een stimuleringsprijs van 5.000 euro voor de talentvolste jonge componist, arrangeur, dirigent of orkestleider. De 'Keep an Eye Outstanding Talent Award' wordt toegekend aan de musicus die zich het meest onderscheidt als verbinder binnen de groep. De winnaar van deze prijs ontvangt 2.500 euro, te besteden aan verdere muzikale ontwikkeling en de gelegenheid een beurs aan te vragen voor een studie in het buitenland.

Corrie van Binsbergen zet punt achter Brokkenbal

Met de tiende editie van het Brokkenbal zet drijvende kracht Corrie van Binsbergen op 16 maart in het Bimhuis (Amsterdam) een punt achter het evenement. In 2003 startte Van Binsbergen de allereerste reeks 'Schrijvers in Concert' met onder anderen Remco Campert en Toon Tellegen. De combinatie van literatuur en muziek sloeg zo aan dat vele concertreeksen en optredens met diverse schrijvers en dichters in Nederland en Vlaanderen volgden. Ook vloeiden er het muziektheater 'Brieven aan Doornroosje' met Hans Dagelet en de opera 'Over de bergen' met Josse De Pauw uit voort. Rond de Boekenweek ontstond bovendien het Brokkenbal, een bijzondere aflevering van Schrijvers in Concert met meerdere literaire gasten. Tijdens het laatste bal zullen Esther Gerritsen, Kees van Kooten en Han Buhrs te gast zijn.

JAZZ OP PAPIER

OP DE VERSIERTOER



Frank Foster.

A Jazz master : an autobiography.

[s.l. : eigen uitgave],

cop. 2013.

X, 256 pag. : ill.

ISBN 978-0-9898566-1-4 pbk.

Prijs 32 euro.

Rugtitel: Frank Benjamin Foster III

email: diana_pfdqs_media@aol.com

Het begint zo aardig: de vijfjarige Frank Foster kijkt verbaasd om zich heen en vraagt zich af waar hij is beland. Het blijkt de kinderafdeling te zijn van een ziekenhuis. Hij was pardoes de straat opgelopen en in aanvaring gekomen met een passerende cementwagen.

Tenorist-arrangeur Frank Foster (1928-2011) kwam uit een hecht gezin. Zoals vele Afro-Amerikanen in de jaren dertig hadden ook zij een oude piano in een hoek staan. Muziek werd van huis uit gestimuleerd en de radio bracht hem in contact met bigbands van die tijd. Hij kreeg pianoles en toen de gelegenheid zich voordeed kochten zijn ouders een klarinet voor hem. Hij deed ervaring op in plaatselijke bands en probeerde daar al enige arrangementen voor te schrijven.

In 1951 riep de dienstplicht hem, maar hij had al zoveel naam gemaakt, dat hij, nog voor hij officieel met groot verlof was, te horen kreeg dat Count Basie naar hem zocht. Het engagement zou ruim elf jaar standhouden. Daarna leidde hij een wisselend bestaan met eigen groepen, waaronder Loud Minority, een combinatie met collega Frank Wess, en een kwartet waarmee hij Europa aandeed. Na Basie's overlijden in 1984 bleef de band nog menig jaar bestaan, de eerste twee jaar achtereenvolgens onder Eric Dixon en Thad Jones, en van 1986 tot 1995 werd Frank Foster de eer gegund.

Tot zover Fosters muzikale leven in kort bestek. Hij schreef het op en maakte er een boek van. Er kwam echter geen uitgever aan te pas en dat wettigt enige scepsis. Het begint al bij de titel; die is niet eenduidig. Bovendien vinden we aan de kop van elke pagina verso de aanduiding Swing That Music. Aan het eind zijn 25 pietepouterige fotootjes samengeperst op vier pagina's.

De inhoud loochent zijn status als befaamd muzikant: talloze passages zijn gewijd aan futiele en niet-muzikale zaken. Over de militaire dienst bijvoorbeeld: hij doet een poging die te ontlopen, is een maand onwettig afwezig, krijgt streng arrest, wordt uitgezonden naar Korea, maar niet ingezet aan het front. Ten slotte zit hij zijn tijd uit als lid van een militaire band. Onbesproken blijven de ruim twintig jaar tussen Basie I, als solist, en Basie II, als leider (1964-1986), weliswaar niet zijn succesvolste jaren, maar toch. En wat was de aanleiding tot een soort pamflet, waarmee ik hem tijdens een van zijn optredens zag zwaaien en waarin hij pleitte voor een herwaardering van de oude bebop?

Foster gaat wel tamelijk uitvoerig in op zijn periode als docent, daartoe aangezocht door Dr. Archie Shepp: het was behelpen. "Until embarking on this present phase of my musical profession, I'd never considered the fact that I hadn't thought much about what had happened in the world of black-oriented music before big bands and Be-bop." Hij putte zo'n beetje uit eigen ervaring.

Een enkele keer komt de muziek aan de orde: over 'voicings containing too many weird notes' bijvoorbeeld. Foster vertelt wel wat hij beleefd heeft, maar vrijwel nergens vind je een inspirerende gedachte. Het meest kwalijke zijn de tientallen passages over zijn amoureuze avonturen, die hij kennelijk met veel genoegen heeft opgeschreven. Het is dan ook huichelachtig in het voorwoord te moeten lezen: "My bottom line here is to discourage anyone's indulgence in immoral, unethical, and illegal behavior, no matter how much these things seem to be glorified or casually treated in the upcoming pages."

Geïnteresseerden laten dit boek voor wat het is en lezen het vele malen informatievere profiel in Chip Deffaa's bundel 'Swing Legacy' (1989).

Jan J. Mulder

JAZZ OP DE PLAAT

KAJA DRAKSLER/SUSANA SANTOS SILVA

This Love Clean Feed



Bezetting:

Susanna Santos Silva (tp, bu),
Kaja Draksler (p).

Wat een goed idee van Clean Feed om deze twee muzikanten bij elkaar te brengen. De Sloveens-Amsterdamse pianiste Kaja Draksler en de Portugese trompettiste Susanna Santos Silva behoren tot de grote ontdekkingen van het Portugese label. Beiden beschikken over een vlekkeloze instrumentale techniek en een overvloedige muzikale fantasie om in elke gewenste situatie iets fraais neer te zetten. In deze kale duobezetting (waarvoor Draksler een voorkeur heeft, gezien haar recente albums met slagwerker Onno Govaert en gitarist Matiss Čudars) geven de dames op het album 'This Love' de luisteraar nergens het gevoel dat er gezocht moet worden naar de juiste noten. Alles vloeit zo soepel alsof het tweetal al jaren met elkaar muziek maakt. De lyriek fladdert luchtig rond, al vanaf het prachtige openingsnummer 'Laurie'. De trompet van Santos Silva fluistert en vertrouwt je intimiteiten toe, terwijl Draksler over de toetsen aait met een fenomenaal licht toucher, waar menig klassiek pianist jaloers op zou zijn. Maar de twee schuwen ook heftigheid niet; Draksler ranselt soms de pianosnaren in het binnenwerk met allerlei objecten ('Hymn to the unknown'). Er is subtiel pointillisme ('Foolish little something'), minimal music-melodieën à la Simeon ten Holt ('Forgotten lands') en veel, heel veel expressiviteit.

Herman te Loo

Op de website van Kaja Draksler zijn twee video's van het duo te zien: <http://kdsss.tumblr.com/>

VYACHESLAV GANELIN/ALEXEY KRUGLOV/OLEG YUDANOV

Russian New Music In China Leo Records



Bezetting:

Alexey Kruglov (ss, as, bassethoorn),
Vyacheslav Ganelin (p, synth, perc),
Oleg Yudanov (d).

Een goed verhaal is altijd een mooi startpunt voor liner notes. Labelbaas Leo Feigin van Leo Records vertelt hoe een Chinese liefhebber de moeite nam om helemaal naar het Engelse Devon te komen om cd's bij hem te kopen. Als dank voor de ondernomen reis kookte de geboren Rus borsjt voor zijn gast, die en passant meldde dat hij heel graag het Ganelin Trio naar China zou willen halen. Dat illustere gezelschap (waarmee Feigin ooit zijn label begon) bestaat helaas niet meer in de oorspronkelijke vorm, maar met de jonge saxofoonheld Alexey Kruglov en oud-gediende Oleg Yudanov op drums had pianist Vyacheslav Ganelin een dreamteam onder zijn hoede. In de Zuid-Chinese stad Shenzhen organiseerde de alternatieve hotspot Old Heaven Books het concert, dat opende met een soloperformance van Ganelin. Hij laat horen zijn volstrekt unieke stijl nog bepaald niet verleerd te zijn, waarin hij de klanken van vleugel op organische wijze verweeft met synthesizersounds en het nodige slagwerk. Hij schiept hiermee vanuit een compositorische manier van improviseren een orkestrale sound die gestructureerd en precies is. Na ruim veertig minuten wordt hij afgelost door Kruglov en Yudanov, een beproefd sax-drumsduo.

Op cd twee van het album 'Russian New Music In China' wordt het gezelschap in elkaar geschoven en dan blijkt Kruglov perfect de rol van Vladimir Chekasin (de blazer van het Ganelin Trio) over te kunnen nemen. Net als zijn illustere voorganger legt hij een verrukkelijk gevoel voor theater aan de dag en schuwt hij het grote gebaar niet. Met twee of soms drie toeters steekt hij Roland Kirk naar de kroon, aangedreven door het stuwende drumwerk van Yudanov en canvasvullend ingekleurd door Ganelin. De improvisatie kent subtiele, lyrische momenten, maar gaat naar een onvermijdelijke explosieve climax toe waar het Chinese publiek wel pap van lust.

Herman te Loo

NEW RUMOURS AND OTHER NOISES
The Moonlight Nightcall
Casco Records



Bezetting:

Ada Rave (as, ts, kl, voc),
 Nicholas Chientaroli (p, prep-p, voc),
 Raoul van der Weide
 (b, objecten, kraakdoos, voc).

JAZZ OP DE PLAAT

De jonge Argentijnen Ada Rave (saxofoons, klarinet) en Nicholas Chientaroli (piano) behoren tot de zeer actieve muzikanten van de Amsterdamse nieuwe improvscene. Ze organiseren zelf allerlei concertseries en gaan samenwerkingen aan met de vele nieuwkomers én oudgedienden in Amsterdam. Raoul van der Weide is een andere spilfiguur, als bassist en initiator van de improvisatieseries Oorsprong Curators Series en Pintotonics. Samen vormen ze nu het improvisatietrio New Rumours and Other Noises. Hierin pakken ze de draad op van de typisch Europese 'non-idiomatische improvisatie'. Dat wil zeggen dat enige vorm van Amerikaanse swing of bluesgevoel ver te zoeken is. Wat daarvoor in de plaats komt, zijn spannende klank- en vormexperimenten, met soms flink wat weerhaakjes en weerbarstigheid, maar ook met lyriek en diep gevoelde emotionaliteit. Rave raakt daarbij (vooral op tenorsax) aan het klankidoom van Ab Baars, maar maakt hierin wel haar eigen keuzes. Chientaroli is net zo goed thuis in (modern) klassieke muziek als in impro, en heeft hierdoor een indrukwekkend arsenaal aan expressiemiddelen tot zijn beschikking, zodat je als luisteraar soms even frons als hij de toetsen weer eens gebruikt. Van der Weide heeft zich al jaren toegelegd op het bespelen van zijn contrabas met allerhande objecten. Bij het debuutalbum van het trio, 'The Moonlight Nightcall', blijf je je daarom voortdurend verwonderen.

Herman te Loo

Hier zit u het drietal aan het werk:

<https://youtu.be/RMaCL2sOeRo>

DAVID LINX
BRUSSELS JAZZ ORCHESTRA
BREL
BJO/Jazz Village



Bezetting:

David Linx (voc),
 Brussels Jazz Orchestra olv Frank Vaganée.

Voor 'BREL' hebben het Brussels Jazz Orchestra (BJO) en de Belgische zanger David Linx zich op het werk van Jacques Brel gestort. De legende blijft uitdagen! De zanger en Frank Vaganée, muzikaal leider van het orkest, maakten een keuze uit de nalatenschap van hun befaamde landgenoot. Een aantal orkestleden heeft vervolgens nieuwe arrangementen geschreven. Dat is ze op bijzondere wijze gelukt. Ze hebben het dramatische dat je vaak in de gedreven zang van Brel terug hoort nagenoeg ontmanteld. Daarvoor is het orkest in de plaats gekomen. De 'core business' van het orkest – bigbandjazz spelen – komt tot volle bloei op de cd. Het orkest speelt voluit achter de stem van David Linx, die niet in de valkuil is gevallen Brel te imiteren. Ook is er volop ruimte voor de solisten van het orkest. Wat resulteert is bijna feestelijke muziek. Neem bijvoorbeeld 'La chanson des vieux amours', waar Herman van Veen lang geleden 'Liefde van later' van maakte. De liefdevolle, berustende beschouwing van oude gelieven krijgt in het arrangement van Pierre Drevet een bijna feestelijke interpretatie. Voor 'Vesoul/Amsterdam' schreef Dieter Limbourg voor het deel 'Vesoul' een uitbundige en voor 'Amsterdam' - in het Engels gezongen zoals ook David Bowie deed - een ingetogen achtergrond. Na een bigbandintrodunctie van het thema, krijgt Linx de gelegenheid om met triobegeleiding het lied te introduceren. Dan komt het koper in en wordt het hele orkest langzaam maar zeker weer ingezet. In 'Mathilde' wordt het marsritme alleen nog een beetje aangehouden door slagwerker en pianist. Het feestelijke van de terugkeer van Mathilde hoor je uiteraard nog wel. Een cd met een totaal nieuwe interpretatie van Jacques Brel. De cd is voornamelijk alleen digitaal verkrijgbaar in de webshop van het BJO. In mei komt hij in de winkel via het label Jazzvillage.

Hessel Fluitman

JAZZ OP DE PLAAT

IVAN PADUART

Enivrance

Mons Records



Bezetting:

Ivan Paduart (p),
Philippe Aerts (b),
Hans van Oosterhout (d).

De Belgische pianist Ivan Paduart zoekt niet naar kunstjes en hij wil geen indruk maken met moeilijke frasen. Hij speelt helder en fris, met een opgewekte vrolijkheid, soms zelfs uitbundig. Hij is enorm gesteld op mooie melodieën. Voor het album 'Enivrance' bedacht hij er negen. Met zijn kompanen Philippe Aerts op bas en Hans van Oosterhout op drums runt hij een trio dat al meer dan twintig jaar bestaat. Paduart (1967) maakte al 28 cd's.

'Enivrance' is een echt pianotrioalbum. Het bevat een karakterrol voor de pianist en spaarzame soli van bas en drums. Laatstgenoemden nemen genoeg met een ondersteunende rol en het fundament dat ze leggen staat als een huis.

'Enivrance' is een door Paduart verzonnen term, gebaseerd op een Frans woord dat 'dronken maken' betekent. Maar dan niet door het nuttigen van alcohol. Paduart: "Het kan ook komen door een parfum of een andere geur die je betovert. Of muziek, of een landschap." Het titelstuk is een ballad van de klasse waar je wel een hele cd mee zou kunnen vullen. Voor de kleine uurtjes. Heerlijk. 'Lambertinade' is opgedragen aan zijn 'lovely soulmate', haar achternaam is Lambert, vandaar. Het stuk is solo, intiem en het klinkt warm en vol. Het is gebaseerd op de muziek van Schumann.

Hans van Oosterhout is een bekende figuur in België. Hij speelde vaak met Toots Thielemans, die hij liefdevol als zijn opa behandelde, en op het cd-hoesje wordt het voorvoegsel van zijn achternaam volgens Belgische gewoonte met een hoofdletter geschreven. Zijn drums zijn heel mooi in het stereobeeld gevat. Ook Philippe Aerts heeft een solide en aantrekkelijk geluid. Dat ze al lang samenwerken en elkaar goed kennen wordt schitterend weergegeven op deze cd. In een paar tracks zitten pauzeachtige stiltes waardoor een kleine suitevorm binnen één compositie ontstaat. 'Enivrance' is gewoon een heel goede pianotrioplaat.

Peter J. Korten

Bekijk het trio live: <http://bit.ly/23asyYh>

MAARTJE MEIJER

Inner Circle

C-String/Membran



Bezetting:

Maartje Meijer (voc, p),
Joris Roelofs (bkl),
Maarten Hogenhuis (as),
Jesse van Ruller (g),
Tobias Nijboer (b),
Joan Terol Arnigo (d).

Maartje Meijer is zangeres en pianiste. Ze is muzikaal leider van de zanggroep The New Amsterdam Voices. Die waren ook te horen op haar eerste cd 'Virgo' (2013). Op haar tweede cd, 'Inner Circle', heeft ze de mensen om zich heen beperkt tot een kwintet. De ritmesectie bestaat uit Tobias Nijboer op bas en Joan Terol Amigo op slagwerk. Verder spelen de meesterblazers Joris Roelofs (basklarinet) en Maarten Hogenhuis (altsax) mee. Jesse van Ruller speelt op enkele nummers gitaar en produceerde de cd.

'Inner Circle' is niet zo gevarieerd als de eerste cd. Maartje Meijer profileert zich meer als singer-songwriter. Het accent ligt hier dan ook sterk op de songs. Het zijn er acht van haar eigen hand, waarvan een in het Nederlands: 'Als ik rennen mag'. Roelofs en Hogenhuis, die het jazzingrediënt in de muziek zijn, soleeren er weldadig in. Zo ook in 'Father, Mother', waar ze warmte toevoegen. Meijer gaat met haar zang meer de kant van de folk op. Voor haar is de poëzie in haar teksten van wezenlijk belang. Ze heeft haar onderwerpen dicht bij huis gevonden. Een slaapliedje of jeugdherinneringen. Ze zingt over het zoeken naar de ruimte om te fantaseren, om te leven. Ook heeft ze een Beatlesong opgenomen: 'She's leaving home'. Meijers versie geeft uitdrukking aan de machteloze verbijstering bij de verlaten ouders. "Wat hebben we fout gedaan?", vragen ze zich af.

Hessel Fluitman

WEATHER REPORT
The legendary Live Tapes:
1978-1981
Columbia



Bezetting:

Wayne Shorter (sax),
 Joe Zawinul (keyb),
 Jaco Pastorius (b),
 Peter Erskine (d),
 Robert Thomas Jr. (perc).

PAOLO COLAGROSSI QUINTET
Melodie Dal Mezzogiorno
Eigen Beheer



Bezetting:

Paolo Colagrossi (g),
 Bernard van Rossum (ss, ts),
 Evgenii Bondarev (tp, flh),
 Marco Zenini (b),
 Joan Terol Amigó (d).

Bekijk hier een promo van de cd:
<http://bit.ly/1SwooGk>

JAZZ OP DE PLAAT

'The Legendary Live Tapes: 1978 – 1981' is misschien wel dé reïssue van het afgelopen jaar (zeker op fusiegebied). Deze vier-cd-set bevat niet eerder uitgegeven opnames uit wat wel de 'golden era' van Weather Report genoemd mag worden. Deze editie van de band met bassist Jaco Pastorius en drummer Peter Erskine in de gelederen spreekt toch het meest tot de verbeelding en mag in retrospect wel als de 'All-Star Weather Report Band' beschouwd worden. Het tot stand komen van deze cd-set is op zijn minst curieus te noemen, daar de muziek van cassettebandjes (ja, u leest het goed) is gehaald. Peter Erskine en vaste zaal-engineer Brian Risner beluisterden al hun privématerialen en zijn met dit resultaat gekomen. Geen groezelige, met dekens verholde 'sound bits', maar (bijna) echte hi-fidelity opnamen, direct uit de mengtafel.

Grofweg kan de set in twee delen worden opgesplitst: het kwartet zonder percussie uit 1978 en het kwintet uit 1980. Uiteraard staan de meeste nummers van de reeds uitgegeven live-dubbelaar '8:30' (1979) ook op deze cd-set, maar ik ben geneigd deze versies meer zeggingskracht toe te dichten. Ook de tracks van 'Night Passage' (1980) staan er vrijwel allemaal op. Maar ook hier zijn het de live-uitvoeringen die net dat beetje extra geven, zoals we gewend zijn van deze meesters op hun instrumenten. Het informatieve verhaal en analyses van de nummers door Peter Erskine geven nog meer glans aan dit document.

Reinier van Bevervoorde

Luister hier naar een track van de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=aBPf8Q7R8JI>

Het reservoir aan toekomstige muzikanten is bijna onuitputtelijk. Op de conservatoria resideren al vele jaren studenten uit alle windstreken. Conservatoria zijn een voedingsbodemp voor talent en bevorderen essentiële contacten. Muziek is een internationaal netwerk van wereldreizigers en entrepreneurs.

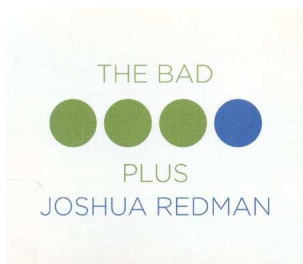
Gitarist Paolo Colagrossi genoot een goede opleiding in eigen land en toerde met een rockband door Italië. In 2011 kwam hij naar Amsterdam om zijn horizon te verbreden. Hij kreeg daar lessen van drie wezenlijk verschillende gitaristen: Maarten van der Grinten, Jesse van Ruller en Martijn van Itterson.

Colagrossi formeerde in 2013 een groep met zijn beste vrienden van het conservatorium in Amsterdam. In 2015 maakte deze groep opnamen voor een eerste cd-album. Het resultaat is een avontuurlijke mix van Italiaans theater en swingt met bop door-drenkte jazz, ingebed in fraai ensemblespel. Het album 'Melodie Dal Mezzogiorno' bevat zes composities van Colagrossi en stukken van Wayne Shorter, Thelonious Monk en Herbie Hancock. Qua vorm en stijl hebben de nummers veel verwantschap. Het album vormt een sterke artistieke eenheid en bezit een mooie balans tussen kracht en verstillings. Er is veel aandacht besteed aan een dramatische opbouw, met oog voor detail. Afgewogen arrangementen en de intieme kleurpaletten van gitaar, trompet, saxofoon, (contra)bas en drums, completeren het geheel.

Dit album heeft veel te bieden. Prikkelende melodieën en sterke wisselingen tussen sfeer en drama. Muziek waarin de structuur bepalend is, en waar je geboeid naar blijft luisteren. De makers zijn erin geslaagd in korte tijd veel rijpheid te winnen en vormen een jazzensemble met een evenwichtige rolverdeling. 'Melodieën uit het Zuiden' is een geslaagd project.

Roland Huguenin

THE BAD PLUS JOSHUA REDMAN
The Bad Plus Joshua Redman
Nonesuch



Bezetting:

Joshua Redman (ts),
 Ethan Everson (p),
 Reid Anderson (b),
 David King (d).

GEORGE ADAMS
Finest (1979 – 1983)
Dopeness Galore



Bezetting:

George Adams (ts, voc),
 Don Pullen (p),
 Cameron Brown (b),
 Dannie Richmond (d).

JAZZ OP DE PLAAT

Het is een beetje vreemd om dit album een debuut te noemen. Toch doet de albumtitel dit wel vermoeden en het is inderdaad de eerste tastbare vrucht van de samenwerking van het progressieve pianotrio The Bad Plus, dat al twintig jaar actief is, en Joshua Redman, die in de jazz al jaren een grootheid is. Geen beginnelingen derhalve. In 2011 speelden ze voor het eerst met elkaar. Het trio nodigde Redman uit om een week met hen op te treden in de Blue Note in New York.

In een uur komen negen composities voorbij. Veel daarvan zijn 'oude' stukken van The Bad Plus zoals het heerlijk in het gehoor liggende 'Dirty blonde' en 'Silence is the question'. Twee composities zijn van Redman: 'The mending' en 'Friend or foe'. Zijn indringende solo in laatstgenoemd stuk leverde hem recentelijk een nominatie voor een Grammy Award op in de categorie 'Best improvised jazz solo'.

Zaterdag 11 juli speelde het kwartet op het North Sea Jazzfestival. Over dat concert schreef ik in Jazzflits 241a: "Redman drukte wel zijn stempel op het optreden, maar hij was nooit dominant." Datzelfde geldt voor de cd. Hij kan nadrukkelijk aanwezig zijn en lang en intens soleren maar er is steeds balans tussen Redman en het trio. Wat sound en samenstelling betreft is 'The bad plus Joshua Redman' gelijk aan James Farm, de band waarin Redman een grote rol speelt. Toch is zijn samenwerking met The Bad Plus van andere aard. Het resultaat is vrijer en ze laten allerlei actuele invloeden toe waardoor de muziek minder traditioneel is. Het gaat alle kanten op: van heftige improvisaties tot een gevoelige ballad. Die laatste is 'Lack the faith but not the wine' van bassist Reid Anderson. Redman vertolkt daarin gevoelens van pijn en lijden, met een beklemmende schoonheid. Een krachtig en essentieel album.

Peter J. Korten

Het Amsterdamse liefhebberslabel Dopeness Galore heeft al eens verzamelalbums op vinyl uitgebracht van trompettist Chet Baker en saxofonist Pharoah Sanders. 'Finest' is een verzamelaar van de Amerikaanse tenorist George Adams. Op de lp staan zes stukken van de vijf platen die hij rond 1980 voor het Nederlandse label Timeless maakte. Digitaal zijn nog een paar stukken te beluisteren. Vijf van de zes stukken op de lp bevatten powerjazz van de bovenste plank. Het zesde, 'Send in the clowns', is een 'cooling down'. 'Finest' opent met de afsluiting van het stuk 'Intentions'. Het is 44 seconden rapsodiëren van Mister Adams en een mooie kennismaking met het geluid van deze krachtblazer. En dan 'Earth Beams'. Wat een krachtcentrale is het kwartet van George Adams in dit stuk! Met Dannie Richmond op drums – u kent hem vast van zijn verbintenis met Mingus – en Cameron Brown op bas. Een man die ik nog altijd associeer met Archie Shepp. Die trad eind jaren zeventig eens op tijdens een Newport Jazz Festival in Europa. In de Doelen in Rotterdam blies de saxofonist de bezoekers toen krachtadig tegen de achterwand. Cameron Brown begeleidde hem daarbij als een razende Roeland. Don Pullen is de pianist in het George Adams Quartet. Als dat zo uitkwam teisterde hij het ivoor door met vuisten en onderarmen te soleren. In 'Nature's children' laat hij horen hoe dat in zijn werk gaat. In 'Decisions' spelen Pullen en Adams in duo en laten ze horen ook tot een zeer genuanceerde benadering in staat te zijn. 'Finest' prikkelt om op zoek te gaan naar de originele Timeless-albums. Die zijn allemaal nog op cd verkrijgbaar.

Hessel Fluitman

JAZZ OP DE PLANKEN

ARTVARK & NTJAM ROSIE HOMELANDS

Bezetting:

Bart Wirtz, Rolf Delfos (as),
Mete Erker (ts),
Peter Broekhuizen (bars),
Ntjam Rosie (vcl),

Datum en plaats:

7 januari 2016,
Bimhuis, Amsterdam.



Zangeres Ntjam Rosie. (Foto: Tom Beetz)

Na twee try-outs in Rotterdam en Huizen vond in het Amsterdamse Bimhuis de première plaats van het nieuwe project 'Homelands' waarin het Artvark saxofoonkwartet de samenwerking met zangeres Ntjam Rosie verder uitdiept. De samenwerking met de Rotterdams-Kameroense Rosie is eigenlijk nog tamelijk vers, maar al bij hun eerste optreden bleek dat Artvark met haar een goudader had aangeboord. Het vorige project had nog geen duidelijk thema maar was al indrukwekkend dankzij de dwingende grooves van het kwartet en de spanning die de ontmoeting van de saxofoons met de zang en teksten van Rosie met zich meebracht. In 'Homelands' is Rosie een nog centraler element van de muziek geworden. Het programma is op één nummer na volledig nieuw en duurt anderhalf uur zonder pauze. Het massieve geluid dat Artvark kan hebben is een stuk opener geworden zodat Rosie echt het vijfde instrument is dat perfect kleurt bij de vier saxofoons. Alle leden hebben bijgedragen aan de arrangementen, die heftig en verrassend zijn en die zonder een noot bladmuziek voor zich vlekkeloos en met grote precisie worden gespeeld.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

De teksten zijn alle van Rosie, die in het Engels, Frans en de lokale Kameroense taal Bulu zingt. In 'Homelands' worden de wortels van Rosie bezongen: Kameroen, Maastricht en Rotterdam, en worden de liedjes soms met kleine verbindende teksten aan elkaar gepraat. Er is geen sprake van een zangeres die begeleid wordt door vier saxofoons, maar van een organisch geheel van vijf instrumenten waarbij de menselijke stem de saxofoons naar een nog hoger plan tilt, zowel waar met klanken als ook waar met woorden wordt gemusiceerd. Improvisatie is slechts een spaarzaam onderdeel, maar de muziek is pure jazz die zo toegankelijk is dat je zeker geen hardcore liefhebber hoeft te zijn om ademloos geboeid te blijven. De improvisaties komen met name van een tekenaar die zich live laat inspireren door de muziek en zijn digitale schepping op een groot scherm achter de muzikanten projecteert. Het niet te missen 'Homelands' gaat de maanden januari en februari door heel Nederland langs de theaters en een enkele jazzclub.

Tom Beetz

BESTSELLERS JAZZ CENTER

Datum: 16 januari 2016



- 1 David Bowie**
Blackstar (Columbia)
- 2 Emil Brandqvist**
Seascapes (Skip)
- 3 GoGo Penguin**
V2.0 (Gondwana)
- 4 MSM Schmidt**
Utopia (Laika)
- 5 Brad Mehldau**
10 Years Solo Live (Nonesuch)

Bestsellers Jazz Center is een overzicht van de best verkochte cd's van de Haagse speciaalzaak Jazz Center; (<http://www.jazzcenter.nl>).

TIPS JAZZ CENTER

- 1 David Bowie**
[Blackstar \(Columbia\)](#)

Bowie in Jazzflits? Het moet niet gekker worden... Maar dit is dan ook een speciaal geval. David Bowie liep begin 2015 een Jazzclub in NYC in om daar het Donny McCaslin quartet aan het werk te zien. In de pauze vroeg hij hun om op zijn (nu bekend) laatste album te spelen. Het resultaat mag er zijn en de jazzinvloed van deze band is duidelijk aanwezig. Ook voor de niet zo Bowie-adepten onder u (en dat zullen er velen zijn).

- 2 Christian Scott**
[Stretch Music \(Stretch\)](#)

Hij heeft wat langer op zich doen wachten maar het nieuwe album van trompettist Christian Scott is een fraai document geworden. Een nieuwe band met een fris geluid. Wel 'veel', maar dat schept voldoening na meerdere beluisteringen.

- 3 Joris Roelofs**
[Amateur Dentist \(Pirouet\)](#)

Joris Roelofs is de ongekroonde koning van de basklarinet. Wederom puike hedendaagse jazz van Roelofs en zijn twee Amerikaanse kompanen. Geen hapklare brokken maar daar heeft een tandarts ook geen behoefte aan!

Tips Jazz Center is een overzicht van cd's die volgens Reinier van Bevervoorde en Jan Bax (van de Haagse speciaalzaak Jazz Center) een plek in de Bestsellers Jazz Center verdienen; (<http://www.jazzcenter.nl>).

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

Datum: 12 januari 2016



Zangeres Sinne Eeg staat deze maand in de Jazz Media Chart. (Foto: Stephen Freiheit)

[Luca Vitali, Giornale della Musica - Italy:](#)

Giorgio Pacorig/Zeno De Rossi
Sleep Talking (Artesuono)

[Axel Stinshoff, Jazz thing - Germany:](#)

Frederik Köster/Sebastian Sternal
Canada (Traumton Records)

[Madli-Liis Parts, Muusika - Estonia:](#)

Agan-Viinikainen-Mälgand-Kallio
Now I Know (Ain Agan 2015)

[Paweł Brodowski, Jazz Forum - Poland:](#)

Sławek Jaskułke Trio
On (JazzSound)

[Jon Newey, Jazzwise - UK:](#)

Malija
The Day I Had Everything (Edition Records)

[Anna Filipieva, Jazz.Ru - Russia:](#)

Vyacheslav Ganelin/Alexey Kruglov/Oleg Yudanov
Russian New Music in China. Live in Shenzhen (Leo Records)

[Jan Granlie, Salt Peanuts - Norway:](#)

Hasse Poulsen/Hélène Labarrière
Busking (INNACOR)

[Christine Stephan, Jazzthetik - Germany:](#)

Nils Wogram Root 70
Wise Men Can Be Wrong (Nwog Records)

[Henning Bolte, Jazzism - Netherlands:](#)

Aruan Ortiz Trio
Hidden Voices (Intakt)

[Patrik Sandberg, Orkester Journalen:](#)

Charles LLoyd
I Long To See You (Blue Note)

[Cim Meyer, Jazz Special - Denmark:](#)

Sinne Eeg/Thomas Fønnesbæk
Eeg-Fønnesbæk (Stunt)

[Lars Mossefinn, Dag & Tid - Norway:](#)

Radka Toneff /Steve Dobbrogosz
Fairytale (Odin)

De Europe Jazz Media Chart geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door het Europe Jazz Network, een samenwerkingsverband van jazzfestivals, -clubs en -promoters.

DE GOUWE OUWE VAN...

Hessel Fluitman

WILLEM BREUKER KOLLEKTIEF

Metropolis

BVHaast cd 8903

Bezetting (o.a):

Andreas Altenfelder, Boy Raaijmakers, Gregg Moore, Bernard Hunnekink, Willem Breuker, André Goudbeek, Peter Barkema, Henk de Jonge, Arjen Gorter, Rob Verdurmen (d), Mondriaan Strings.

Toen Willem Breuker overleed, stond ik op een camping in Normandië en kreeg ik dat van onze dochter per sms te horen. Dat hakte er behoorlijk bij mij in: had hij net een nieuwe lever en nu dit. Later hoorde ik dat hij longkanker had. Breuker was een pijler van de Nederlandse jazz. Hij was controversieel en ageerde tegen de regeltjes. Met zijn Willem Breuker Kollektief had hij een groep muzikanten die zijn muzikale ideeën tot leven bracht. 'Metropolis' uit 1989 is wat mij betreft de meest toegankelijke en meest diverse cd van het Kollektief. Een echte 'Gouwe Ouwe'. Breuker schreef slechts twee stukken: 'Een ijzingwekkend winterverhaal' en 'Spanish wells'. Daarnaast arrangeerde hij composities van Kurt Weill, Ferde Grofé, Ennio Morricone en Hugo Wolf. Verder staan op de plaat stukken van Josef Haydn, traditionals uit de Balkan (een doina en hora) en Vincent Youmans' 'I want to be happy', alle door Toby Rix op zijn mondharmonica of zijn toeterix gespeeld en gearrangeerd door Henk de Jonge.

Breuker speelde in die tijd stukken uit het repertoire van het Paul Whiteman Orkest met de Mondriaan Strings. Van onder anderen George Gershwin. Op deze cd vinden we uit het repertoire van Whiteman 'Metropolis' van Ferde Grofé. Dat was nooit eerder op de plaat gezet. Een prachtige uitvoering. Het andere grote stuk op deze cd (ook zeventien minuten) is 'Spanish wells'. Een bijna onbreukeriaans helder stuk, al soleert Breuker wel op de hem bekende wijze: tot de uitputting nabij. Op 'Metropolis' is Toby Rix op mondharmonica en zijn legendarische Toeterix nog eens vastgelegd, als eerbewijs aan deze Amsterdamse muzikant en entertainer. Onder meer live, met veel verwarring en plezier. Prachtig. En Breuker ten voeten uit: als hij vond dat iets vastgelegd moest worden, dan gebeurde dat. Of dat nou wel of niet goed verkocht, respectievelijk wel of niet gewaardeerd werd, telde in zijn overwegingen niet mee: Doen!

In de rubriek 'De Gouwe Ouwe van' zingt een medewerker van Jazzflits de lof over een speciale elpee, cd of dvd uit zijn of haar eigen collectie.

VARIA



Bertice Reading en Ruud Jacobs, Concertgebouw, 9 juni 1957
© Ed van der Elsen / Nederlands Fotomuseum, courtesy Annet Gelink Gallery

Jazzfoto's Ed van der Elsen tentoongesteld in Jazzclub Mahogany, Edam

In Jazzclub Mahogany Hall, Edam is tot 19 maart een bescheiden selectie uit het jazzarchief van fotograaf Ed van der Elsen te zien. In Amsterdam is in de jaren vijftig met enige regelmaat het puikje van De Amerikaanse jazz te horen in het Concertgebouw. Via kunstvrienden als Remco Campert en Simon Vinkenoog maakt Van der Elsen kennis met de jazz. Vanaf 1955 is hij met grote regelmaat in het Concertgebouw te vinden om veel Amerikaanse jazzmusici zowel voor als achter het podium vast te leggen. De resultaten worden opgenomen in zijn boek 'Jazz' dat in 1959 wordt uitgegeven door De Bezige Bij. De tentoonstelling in Mahogany Hall is te bezoeken tijdens concertavonden (in combinatie met een entreebewijs) en op enkele zondagmiddagen (vrij entree).

BERICHT VOOR DE ABONNEES

Abonnees van Jazzflits ontvangen van ons twintig keer per jaar een e-mail. Daarin kondigen we het uitkomen van een nieuw nummer aan. Het kan zijn dat deze mail in uw spambak wordt geparkeerd. Met name Gmail heeft daar een handje van. U kunt de attenderingsmail in uw spambak markeren als geen spam. De e-mail komt dan alsnog in uw reguliere postbak te staan.

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 18 januari 2016



1 Cory Weeds & Jeff Hamilton Trio

This Happy Madness (Cellar Live)

2 Joey DeFrancesco

Trip Mode (HighNote)

3 Houston Person

Something Personal (HighNote)

De JazzWeek Jazz Top Drie [geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; \(\[www.jazzweek.com\]\(http://www.jazzweek.com\)\)](#).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Reinier van Bevervoorde, Arne Van Coillie, Mike del Ferro, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Frank Huser, Hans Invernizzi, Serge Julien, Peter J. Kortjen, Lex Lammen,

• Herman te Loo, Jan J. Mulder, Roos Plaatsman en Jorre Reynders. **Fotografie:** Tom Beetz, Jos Krabbe, Joke Schot, Jean Schoubs, Willem Schwertmann. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat.

Adverteren: Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl). **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

OVERLEDEN

Tony Bazley, 16 december 2015 (81)

Amerikaanse drummer, geboren in New Orleans, in de jaren vijftig-zestig werkzaam in Los Angeles; maakte daar opnamen met Leroy Vinnegar, Wes Montgomery, Curtis Amy en anderen.

Ove Johansson, 24 december 2015 (79)

De Zweedse tenorist was met zijn partner, pianiste Susanna Lindeborg, vanaf 1978 de kern van de populaire groep Mwendo Dawa, met tournees over de hele wereld en ruim tien platen. Was bovendien docent aan een Zweeds muziekinstituut in Gottenburg.

Alfredo 'Chocolate' Armenteros, 6 januari 2016 (87)

Cubaans trompettist, werkte in de band van zijn neef Benny Moré, trok in 1957 naar New York. Maakte begin jaren tachtig meerdere opnamen in ons land voor Timeless met Machito en Eastern Rebellion.

Kitty Kallen, 7 januari 2016 (94)

Amerikaanse bandzangeres, zong van 1939-1952 onder andere achtereenvolgens bij Jack Teagarden, Bobby Sherwood, Jimmy Dorsey, Harry James en Artie Shaw. Verloor haar stem en keerde na jaren terug als solist in het populaire genre.

jjm

SPUTNIK3

JAZZ IN BEELD



Sputnik 3, het trio van pianist Loran Witteveen, drummer Raf Vertessen en bassist Stefan Lievestro, trad 8 januari in Cultureel Centrum Muze in Heusden-Zolder op. De groep bracht vorig jaar een cd uit onder de titel 'Orbits'. (Foto: Jean Schoubs)



Sjoerd Dijkhuizen (links) en Ruud Breuls. (Foto: Joke Schot)

Donderdag **14 januari** werd in de Rotterdamse Schouwburg de aftrap gegeven voor een nieuwe maandelijkse concertreeks: 'Jazzy Nights'. Tijdens de eerste editie werd het huistrio, bestaande uit Robert Koemans (p), Frans van Geest (b) en Sander Smeets (dr), aangevuld met Ruud Breuls (tp) en Sjoerd Dijkhuizen (ts).



Robert Koemans. (Foto: Joke Schot)



Sjoerd Dijkhuizen (links) en Ruud Breuls. (Foto: Joke Schot)

LISA SIMONE

JAZZ IN BEELD



Lisa Simone **13 januari** in Brussel (zie het bericht op pagina 2). (Foto: Jean Schoubs)



Artvark & Ntjam Rosie op **7 januari** in het programma 'Homelands' in het Bimhuis, Amsterdam (zie ook de recensie op pagina 10). (Foto's: Tom Beetz)





Tijdens de eerste 'Jazzy Nights' was op de mediawand de presentatie 'Jazz on stage' te zien met collages van werk van Joke Schot.

